

Azrail İle Göz Göze

— Mikdadi · 30 Kasım 2015

Azrail ile göz göze!

Dünyadan uzaktaydım aklım fikrim meşguldü
Önemli de değildi bilmem hangi müşküldü

Ansızın bir azmanı karşımda görüverdim
Ona sen kimsin diye hiddetle soruverdim

Tüylerim diken oldu her hücrem kaynıyordu
Kafamdan aklım sanki yerinden oynuyordu

Perişandım bitkindim dönmüştüm bir şaşkına
Dedim ki ne istersin, kimsin Allah aşkına!

Soğuk bakışlarını hemen bana çevirdi
Sadece bir nazarla beni yere devirdi

Kocaman cüssesiyle karşımda duruyordu
Gözlerim fıldır, fıldır boğazım kuruyordu

Hüzün salmaya geldim bil dedi, ödüm kopmuş
Seni almaya geldim gel dedi, ödüm kopmuş

Yıllarca tanır gibi konuşmaya başladı
Öyle sorular sordu yüreğime işledi

Kem küm ettim bir ara hiddetlenip darılmış
Bu nasıl bir misafır, boğazıma sarılmış

Onu kovmak istedim, boğazımı sıkmişti
Havaya kaldırarak beni yere yıkmıştı

Avaz, avaz bağırıp, haykırmak istiyordum
İçimden de kendime bu sana has diyordum

Dedi ki alacağım, alacağımı senden
Mühletin sona ermiş can çıkmalı bedenden

Tasvir etmek imkansız yaşadığım dehşeti
Ruhumda yaşamadım böylesi bir vahşeti

"Her can ölümü tadar" unuttuğumuz akit
Demek ki harcanmıştı bu vakit denen nakit

Elleri boğazımda yüz yüze göz gözeydik
Bağırışım faydasız sadece biz bizedydik

Burnumdan soluyordum sıklaşmıştı nefesim
Kalbim hareketlendi daraldı can kafesim

Gözler kararvermiş cehrem sararıvermiş
İdama mahkum oldum veren kararı vermiş

Ömür bir ganimetti, kıymeti bilinmedi
Ölenler defnedildi, ibretler alınmadı.

Erteleyin ne olur diye yalvarıyordum
Dönüşü olmaz yoldan bir çıkış arıyordum

İyi ki bir rüyaymış irkilerek uyandım
Ölüm Allah'ın emri ben Allah'a dayandım

Mikdat Bal